

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Confessio ante mortem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

cujus ambitionis, vindictæ, libidinis, alterius-
ve concupiscentiæ, adeoque nec intellectum
obtenebratum, nec voluntatem induratam ha-
beam, ut mundi contingit aſſeclis. Quàm
gaudeo, quòd cura familiæ, liberorum, opum
me non diſtrahat aut diſcerpat. Valete omnia
temporalia, & quidquid Deus non eſt, aut ad
Deum non collimat. Exiguum quod reſtat tem-
pùs cum Deo ſolo tranſigendum eſt. Ut non in-
veniar, dum brevi in ſtatera ponentur opera mea,
minùs habens, aut mala præponderent bonis.
Equidem ſi peccata mea mihi condonata non
ſunt, præponderabunt utique, ſed cor contri-
tum & humiliatum Deus non deſpicias, nec à
throno gratiæ tuæ repelles hominem, qui dum
mortis periculum ei intimatur, ex animo toto
dicit: *Fiat voluntas tua ſicut in celo & in terra.*
Et illa exactè in ſimplicitate cordis ſui vult ad-
implere, quæ ſponſa, quæ exivit de latere tuo
in Cruce tranſfixo, & pretioſo tuo ſanguine ti-
bi deſponſata eſt, ſancta ſcilicet Mater mea Ec-
cleſia Romano-Catholica præcipit, & ſunt ſe-
quentia.

Confefſio ante mortem.

O Mi JESU ex illo Joan. 13. *Sciens JESUS*
quia venit hora ejus, diſco horam tuam pe-
culiariter à te appellatam eſſe horam mortis tuæ.
Hæc ergo & mea peculiariter eſt, quia ab ea to-
ta mea pendet felix aut infelix, quòd abſit, æter-
nitas. Admoncor illam appropinquare, ut
ergo

ergo ostendam me Romano-Catholicum mori,
& juxta Ecclesie præceptum ultimis velle ad in-
stantem luctam Sacramentis muniri. Primò
*recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine
anime meae. Il. 38. Nam ore Confessio fit ad salu-
tem. ad Rom. 10.*

Si à multis annis tempore octiduanorum ex-
ercitiorum feceris Confessionem generalem, to-
ties repetita de tota vita tua etiam facile tibi in-
cident pro ultima Confessione generali institu-
enda. Et cum in vera contritione maxima vis
sit polita, ad eam magis magisque excitandam
& corroborandam fervire poterunt tam ea, quæ
in 1. p. hujus *Vade mecum* attuli de examine
pomerid. & vespertino, quàm quæ in hac p. 3.
c. 2. de Confess. & sparsim attuli in præceden-
tibus §. §. hujus Cap. ultimi. Ad cor contritum
magis conterendum fervient etiam sequentes af-
fectus, in quibus pedetentim crescit oratio.

Quàm serò te amavi ô pulchritudo tam nova
tam antiqua, Quis dabit capiti meo aquam &
oculis meis fontem lacrymarum.

Ergo ideo natus sum, tot beneficiis divinis
præ aliis cumulatus, ut te ô bonum infinitum
itâ offenderem? ideo ne ô Pater æternæ irâ me
amâsti, ut filium tuum unigenitum pro me da-
res? ut te contemnerem. Ideone ô fili æter-
næ sanguinem sacrosanctum tuum omni, quod
in cælo & globo teraqueo continetur, pretio-
sorem ex venis omnibus & arteriis ad ultimam
usque guttam profudisti? & corpus & sangui-
nem tuum in potum ac cibum mihi dedisti? ut
hunc

hunc ego pedibus proculcarem, te mortaliter offendendo? ideone ô æterne sancte Spiritus me in Baptismo & aliàs toties in usu Sacramento- rum gratiã tuã sanctificante decorãsti, ad veram fidem, Sacerdotium, statum religiosum Societa- tem JESU vocãsti? tot inspirationes sanctas dedisti, toties pro me gemitibus inenarrabili- bus postulãsti veniam? ut gratiam ego tuam pro re nihili, pro re turpi, ego inquam non gentilis, non rudis, sed itã per te illuminatus, instructus venderem? O ingratitude malitiamque plus quã diabolicam. Quia Diabolus pœni- tendi spatium non habuit, quod per te toties habui tot abusus gratis.

O oculi mei verè scopuli, ô manus, ô pedes, ô munde, ô respectus humanus aut per- versum consortium, ô caro, ô Diabole? quò miseram animam meam attraxistis? ô anima quid fecisti? Deum tuum, quantum in te est, toties de novo crucifixisti. Cùm ostenderet illo latus apertum, & brachia ad amplexandum extensa, tu eum irrisistis, & hoc toties, hoc tam diu, hoc illo vel illo tempore?

Quid Diabolus, hæc, illa creatura, ipsum peccatum a deo in se scõdum, tam acerbum post se relinquens aculeum, tantis te bonis & qui- dem infiniti pretii spolians, decoris in aut se ama- bilitatis habuit? ut ideo infinitam pulchritudi- nem, sapientissimum, potentissimum, justissi- mum, misericordissimum Deum, summum bo- num, unicum finem ac beatitudinem tuam abji- ceres, protruderet, proculcares?

Et

Et quidem in ejus immensi entis præsentia, ultro hostem ejus infensissimum Dæmonem ac peccatum in cor tuum apertis portis omnibus cum gaudio & servorum Dei irrisione admitteres, & in eo tam pertinaciter tam diu cum summo divinæ Majestatis ubique præsentis opprobrio foveres ac corroborares?

Et quod stupendum est, Deum ipsum, sine cujus concursu simultaneo nec cogitationem, nec verbum, nec gressum formare poteras, cogeres; ut contra se ipsum, contra suum honorem tecum concurrente ageret, & ideo in amarissimam hanc querelam prorumpere cogeretur: *Servire me fecisti in peccatis tuis.* Tu Catholice Sacerdos religiose potentiis corporis & animæ, innumerisque gratiis ita abuse.

O anima mea necdum audis vocem Dei tui interrogantis: *Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? hic breviter ruminata peccata in seculo commissa, & in religione peccata commissionis, omissis, propria, aliena, maxime si aliis malum dedisti exemplum. Si rationes habeas reddendas non tantum pro te, sed & animabus tibi concreditis, & siue conniventia siue exemplo malo in causa es regulas, ac constitutiones ordinis tui hic & nunc non mansisse in primævo flore suo illibatas.*

Ah ubi inveniam pro movenda debite anima mea peccatrice Vincentium aliquem Ferrerium? qui in urbe Gomorra duos Sodomitas ad rogam damnatos concione suâ de fœditate & infinitâ peccati malitiâ sic commovit, ut ii non
tan-

tantum præ vehementia doloris & genuinæ contritionis subito expirârint, verum etiam facies eorum carbonis instar accensa & exusta appa-
ruerit. Ah mi JESU, da imbrem lachrymarum, mori etiam præ dolore ob Deum infinitum ac summum in te bonum toties offensum, da cor moveri è loco suo & rumpi. Prosterne me coram sancta Cruce tua. Amplius. Peto pacem, conjicio me in expansas manus tuas, & teneo firmiter pedes tuos, nec dimittam, nisi benedixeris mihi. Amplius. Levo me ad sacrum caput tuum, & peto osculum pacis, ex ore sacrosancto tuo in os vile meum, & interiora animæ meæ contritus tua sancta ultima verba ingero: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Consummatum est.* Amplius. In spiritu desiliens intro ad sacrum vulnus lateris in cor tuum, & dico: *Deus propitius esto mihi peccatori. Pater peccavi in calum & coram te.* Imò nihil dico amplius, sed manens in corde tuo benedicto firmiter usque ad ultimum halitum, & sic tutus ab insidiis Diaboli, qui ad me venit *in ira magna, sciens, quia modicum tempus est,* fleo, suspiro cum Magdalena, cum Petro, cum omnibus SS. pœnitentibus, & meum contriti cordis fletum ac dolorem unio cum tua siti in Cruce & desiderio infinito lucrandi peccatores. Unio cum oceano tristitiæ angustiaque tuæ in horto, dum præ angustis cordis tui guttæ sanguinis decurrerunt in terram. Et in Cruce, dum dixisti: *Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* In hunc me oceanum tam profundè

immitto, ut insidiator animæ meæ me reperire non possit. Et confidens in infinita misericordia tua peto absolutionem cum firmissimo proposito te nunquam offendendi in æternum, idè purè, quia in infinitum bonus, licet nec cælum sperandum haberem nec infernum timendum.

Pro pænitentia libenter acceptarem mille mortes amore tui sufferendas. Fac, ut per absolutionem Sacramentalem anima mea perfecta fiat imago sanctissimæ Trinitatis; ut tu eam in primo hominè ad statum supernaturalem elevato in gratia sanctificante, in innocencia donisque plurimis supernaturalibus constituto creâsti. Memoriam purificet Deus Pater, intellectum illustret Deus Filius, voluntatem Deus Spiritus accendat inextinguibili igne amoris sacri nunc & in æternum. Amen.

Communio ante mortem.

Ante Communionem.

Rumina illud Ecclesiæ: Accipe Frater Viaticum Corporis D. N. J. C. qui te custodiat ab hoste maligno, & perducatur in vitam æternam. Et cogita id verè Viaticum esse sive itineris tam ignoti ac periculosi subsidium. Præmissis actibus fidei, spei, caritatis, v. g. §. 7. allatis servare quoque possunt affectus sequentes.

Accipio te mi Domine in tale Viaticum seu subsidium, & in memoriale passionis ac mortis tuæ. Item ut satisfaciam tuo & Ecclesiæ sanctæ tuæ mandato.

Ager